

พระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๐๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๗

เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วย
มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๗ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๐๗

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๐๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ พุทธศักราช ๒๔๘๖

“มาตรา ๖ ทวิ มหาวิทยาลัยนี้อาจจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงเพื่อการศึกษา หรือการวิจัยชั้นในมหาวิทยาลัย หรือรับบัณฑิตวิทยาลัยหรือสถาบันเช่นว่านั้นเข้ามาเป็นบัณฑิตวิทยาลัย หรือสถาบันวิชาการชั้นสูงในมหาวิทยาลัย และให้มหาวิทยาลัยนี้มีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร ชั้นหนึ่งชั้นใดได้

การจัดตั้ง การรับเข้าสมทบ และการเลิกตั้งซึ่งบัณฑิตวิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงตลอดจนการกำหนดให้มีคณะกรรมการเป็นผู้บริหาร หรือบริหารโดยสภามหาวิทยาลัย ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ในกรณีที่การบริหารบัณฑิตวิทยาลัยหรือสถาบันวิชาการชั้นสูงกระทำโดยคณะกรรมการ ขอบบังคับอันว่าด้วยการบริหาร

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ มกราคม ๒๕๐๓

การจัดการศึกษา มีแผนกวิชาและหลักสูตรของบัณฑิตวิทยาลัย หรือสถาบันวิชาการชั้นสูงซึ่งคณะกรรมการจะได้ตราขึ้นนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยก่อนจึงจะบังคับได้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากสภาการศึกษาแห่งชาติได้อนุมัติให้จัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัยขึ้นในมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ฉะนั้น จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ เพื่อให้มีอำนาจจัดตั้งบัณฑิตวิทยาลัยขึ้นในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ รวมถึงการให้ปริญญา อนุปริญญา และประกาศนียบัตรได้ด้วย